

[Aksel Larsen.]

men jeg bliver nødt til at gentage det: A-produktionen i selskabets regnskaber er belastet med renteudgifter på over 12 mill. kr. årlig, medens B-produktionen overhovedet ikke er belastet med nogen renteudgifter. Derimod har man tillagt B-produktionen alle selskabets renteindtægter. Jeg ville tro, at hvis skarpsindige folk i hovedrevisoraterne fik disse regnskaber til gennemsyn, ville de kunne påpege adskilligt i retning af, at sådan bør regnskaberne ikke stilles op.

Det er efter min mening urimeligt, at man på den måde belaster A-produktionen med alle fabrikkens renteudgifter og derimod tillægger B-produktionen alle fabrikkens renteindtægter, og det påvirker naturligvis sukkerprisen. De 5 mill. kr., man nu tillægger sukkerfabrikkerne for at garantere dem et udbytte af A-produktionen på mindst 5 pct., står fast i hele den periode, det nu drejer sig om. Det vil jeg da håbe det gør; men jeg ved også meget godt, hvordan det kommer til at gå, når de 10 år er gået. Hvis vi ikke til den tid har en handelsminister og et folketingsflertal, der kan indse, at vi bør have en helt anden ordening for sukkerfabrikkerne — hvorledes den bør være, kan i hvert fald den tidligere højtærede handelsminister læse i „Fremtidens Danmark“ — så kommer sukkerfabrikkerne og siger: nu har vi fået lov til at forøge aktiekapitalen fra 45 mill. kr. til 67½ mill. kr., men så kan de 5 mill. kr. ikke strække til til udbetaling af den dividende, vi gerne vil udbetale, og derfor må vi have noget mere, og så bliver der lagt pres på handelsministeren i den retning.

En bemærkning til har jeg til det, den højtærede minister har sagt. Han henviser til, at sukkerfabrikkerne har haft 45½ mill. kr.s fortjeneste ved rationalisering, men kun 3¼ mill. kr. heraf er udbetalt i udbytte — det er den procent om året, de har lov til at udbetale — og ca. 42 mill. kr. er indgået i fabrikkernes reservefond. Ja, det gør naturligvis fabrikkerne mere velstående, og det gør det lettere før eller senere at anvende beløbet på en eller anden måde, til udstedelse af friaktier, til bonus og jeg ved ikke, hvad fabrikkerne kan finde på, men jeg ved i hvert fald, at jo større formue fabrikkerne har, jo mere værd bliver natur-

ligvis aktierne i handel ogandel. For aktiekursen retter sig ikke blot efter den årlige dividende. Hvis denne skulle være bestemmende, vil jeg tro, at aktiekursen højst kunne være omkring pari. Den retter sig også efter, hvad aktionæerne faktisk mener de ejer, og hvor meget det kan indbringe ved eventuel realisering. Når man har fået forøget reservefondens ved at lægge så meget af rationaliseringsfortjenesten derhen, så bliver sukkerfabrikkerne mere værd, så stiger aktierne, og så vil det til sin tid kunne blive dyrere for staten eventuelt at overtage sukkerfabrikkerne.

Det var det, jeg ville bemærke for at sige, at vi burde have en helt anden ordening. Sukkerfabrikkerne burde for det første ikke have haft så gunstige koncessionsbetingelser som dem, man såvel i 1950 som nu i år har givet dem, og for det andet burde sukkerproduktionen naturligvis ikke være et privatkapitalistisk foretagende, når det alligevel er staten, der skal gribe regulerende ind, sørge for, at der ikke bliver avlet for mange sukkerroer, sørge for, at aktionæerne får så og så stor fortjeneste o. s. v. Så var det langt mere rimeligt, om staten overtog det, men bevares, det står ikke til debat i dag, da sukkerfabrikkerne desværre har fået en ny 10-årig koncession, i hvilken tid der formodentlig ikke kan røres ved det.

Men der er et andet spørgsmål, som må stå til debat i dag, og hvorom den højtærede minister ikke har udtalt sig. Det er spørgsmålet om den højtærede ministers beføjelser og om, hvorledes loven om en sukkerordning skal være udformet, ikke mindst med henblik på, hvad folketingets sukkerudvalg skal foretage sig. Jeg kan naturligvis ikke forlange, at den højtærede handelsminister skal have en mening om dette fiks og færdig, og jeg kan jo ikke vide, om den højtærede minister anser det for behageligt eller ikke behageligt, at han har et folketingsudvalg, som ingen indflydelse har; men efter det, der nu er sket, dels ved at den højtærede handelsminister har givet sukkerfabrikkerne en efter min opfattelse alt for urimelig gunstig koncession og blot har meddelt sukkerudvalget det til efterretning, og dels efter, at vi nu har erfaret, at den højtærede handelsminister har tiltrådt en udvidelse af sukkerfabrik-